

bestemt, at det greb formeget igjennem, og saaledes udtalte han sig især, troer jeg, om § 7, der forekom ham altfor bestemt. Jeg kan forøvrigt nok tænke mig, hvad det ærede Medlem har forstaaet ved, at det var for ubestemt, og det vil komme til en Strid i denne Retning mellem ham og mig, hvergang jeg kommer til at fremlægge et Forslag til en Lov. Jeg holder nemlig for, at enhver Lov ikke skal indeholde mere end det Allernødvendigste, og at den, for at træde i Virksomhed, skal ledsages af de Dplysninger, som af Regjeringen kunne ansees nødvendige for at gjøre den almindelig, eensartet og forstaaelig for Embedsmændene. Nu have vi derimod i en lang Række af Aar havt en Lovskrivningsmaade, hvorved der i Loven fandtes ikke alene Bestemmelser og Forbud, men Forklaringer, Dplysninger, Gentydninger og regulatoriske Bestemmelser, Alting blandet imellem hverandre pro et contra, det var den Maade, som hidtildags har været brugt, og, dersom det skal til, for at skaffe en Lov Bestemthed, saa kan jeg ikke nægte, at jeg kan aldrig give min Skjærv dertil; men imidlertid skal jeg heller ikke være imod, om dette Lovforslag skulde komme til 2den Behandling, da' at optage Bestemmelser af den Art deri, saafremt det ærede Medlem for Kjøbenhavn vil overtage sig Fadderstabet til dem, saa at det kun bliver paa hans Regning og ikke paa min. Han sagde dernæst, og han meente, det skulde være mig yderst uventet, at mit Forslag var meget upraktisk; men heller ikke det saae jeg, han ret kunde godtgjøre (En Stemme: Jo!). Det ærede Medlem siger: jo; men jeg maa, oprigtigt talt, tilstaae, at jeg seer ikke, hvad Upraktisk der kan være i, at det paalægges en Mand, naar han ikke selv kan finde Huusly i det Omraade, hvor han er berettiget dertil, jeg nødes til at sige det, i Genhold til Forsørgelsesbestemmelserne, et vist Antal Maanedes forud at underrette den Myndighed derom, hvem det i saa Fald ikke efter den Lov, men efter den Lov, vi allerede tidligere ere blevne enige om, paaligger at skaffe det. Jeg kan ikke see, at der i denne Bestemmelse er noget upraktisk; det vilde derimod være upraktisk, om man vilde lade det staae hen uden at sige, inden den og den Tid

skal Varslet gives, og ligesaa lidt forekommer det mig upraktisk, naar man siger, at de, til hvem det saaledes er overdraget at skaffe denne Bolig tilstede, skulle give Vedkommende, der trænger til den, forud den Underretning, en Maaned forinden; thi for det Første maa han jo vide betimeligt, hvorledes han skal kunne indrette sig, naar han skal flytte ind i denne Bolig, og dernæst maa han jo ogsaa, ifald de ikke ville skaffe ham den, vide det saa betimeligt, at han kan henvende sig til vedkommende Dvirighed derom. Det ærede Medlem lod imidlertid ikke til at agte paa denne Banskellighed; han sagde nemlig, at det gjorde ham meget ondt, at man ikke havde ladet Communeraaet i denne Sag, ligesom i andre Sager, blive under den større Communes, under Amtsrådet's Indsydelse, og holdt sig dertil; han antog, at en Correspondence mellem disse forskellige Myndigheder burde indledes, førend der blev grebet til indgribende Foranstaltninger; men er det praktisk, hvor Spørgsmaalet er, om en Mand skal ligge paa Gaden eller boe under Tag i Mai Maaned; er det praktisk, at spille Fjederboldt med ham mellem saadanne to forskjellige Instanser, det er maaskee bureaucratisk praktisk, men det er ikke praktisk for de Folk, som skulle have tørre Klæder paa om Natten. Jeg er meget bange for, at her er netop den vide Afstand betegnet, som er imellem os, at det ærede Medlem kalder det praktisk, som er beqvemt for de Styrende, og jeg kalder det praktisk, som er gjorligt for de paagjældende Lidende. Det ærede Medlem sagde videre, at det forekom ham, som dette Forslag var aldeles unødvendigt med Hensyn til de Personer, for hvilke det var frevet, nemlig for dem, som kunne betale Leie, og stille to sikke Mands Borgen, eller eie saameget Huusgeraad, at det kunde være dobbelt saameget værd som et Aars Leie; det ærede Medlem veed formodentlig ikke, om hvilke Summer her er Spørgsmaal, han veed rimeligviis ikke, at her er Spørgsmaal om Summer fra 16 til 30 Rbd., for ellers maatte han dog kunne tænke sig, at der findes ikke saa Huusmænd, der kunne eie et Indbo, der var over to Gange 30 Rbd.; han kunde dog vel ikke tvivle om, at der gives Huusmænd, som i de Sogne, hvor de høre hjemme,